

1966

Nr. 8

SPALIS — 1966 — OCTOBER

• **SKAUTŲ AIDAS** — THE SCOUTS' ECHO, a Lithuanian youth magazine, published monthly except July and August by The Lithuanian Scouts Association, Not For Profit Illinois Corporation. • Subscription \$4.00 yearly, \$2.50 half-yearly, single copy 50¢. • Address: SKAUTŲ AIDAS, P. O. Box 222, Thompson, Connecticut 06277. • Office of Publication Immaculata Press, R. F. D. 2, Putnam, Conn. 06260. • Editor in Chief and Managing Editor: Antanas Saulaitis, Old Colonial Road, Oakville, Connecticut 06779. • Second class postage paid at Thompson, Connecticut 06277.

Isteigtas 1923. III. 15 Šiauliuose, Lietuvoje. Lietuvių skautų ir skaučių laikraštis. Oficialus Lietuvių Skautų Sąjungos organas. Leidžia: LSS Tarybos Pirmija.

- Prenumerata: metams — \$4.00, pusei metų — \$2.50; paskiras nr. — 50¢
- Adresas: Skautų Aidas, P. O. Box 222, Thompson, Conn., 06277, USA.
- Vyriausias redaktorius:
v. s. Antanas Saulaitis, Old Colonial Road, Oakville, Conn., 06779, USA.
- Redakcinė komisija:
v. s. kun. Stasys Yla, v. s. Aleksas Matonis, s. Petras Molis, v. s. Ona Saulaitienė,
s. Stefa Subatienė, v. s. Adolfas Venclauskas.
- Administratorius: Kazys Čėsna, 58 Providence St., Worcester, Mass., 01604
- Spausdina: Immaculata Press, R. F. D. 2, Putnam, Conn., 06260.
- Rankraščiai, nuotraukos, piešiniai ir k. medžiaga siunčiami vyr. redaktoriaus adresu. Rankraščiai taisomi bei trumpinami redakcijos nuožiūra. Nenaudota medžiaga nesaugoma; grąžinam, jei iš anksto to pageidauta.

LSS TARYBOS PIRMIJA:

v. s. Ed. Korzonas
v. s. K. Palčiauskas
v. s. S. Gudauskienė
v. s. F. Kurgonienė
s. K. Cijūnėlis
v. s. kun. J. Vaišnys, SJ
s. kun. A. Trakis
v. s. O. Zailskienė
j. s. Br. Juodelis
s. A. Treinys

SKAUTŲ AIDO ir SKAUTYBĖS PRAŠYMAS:

Visi maloniai kviečiami 1967 metams užsisakyti SKAUTŲ AIDĄ ir SKAUTYBĘ.

1. Pirmijai nutarus, SKAUTŲ AIDAS ir SKAUTYBĖ nuo Naujų Metų bus siuntinėjama tik tiems adresatams, kurie bus užsisakę 1967 metams.

2. SKAUTŲ AIDAS turėtų ateiti į kiekvieną skautų-čių šeimą.

3. Pirmija pabrėžė, kad SA pren. mokestis yra \$4.— JAV pinigais. Vadinas, kituose kraštuose tenka prie to prisiderinti.

4. Geriau uždirbantieji, kviestini pasirinkti garbės leidėjo (\$25.—) ar garbės (\$10.—) prenumeratą 1967 metams.

5. Užsakant SK. AIDĄ 1967 metams, pažymėti ar užsakomas naujai ar pratęsiamas 1966 metų prenumerata.

6. Kiek galima, prenumeratoriaus adresą rašyti tokį, koks buvo 1966 m., tik JAV-ėse būtinai pridėti ZC numerį. Adresą rašyti labai aiškiai!

7. Administracijai geriau išeina, jei iš Kanados pren. mokestis siunčiamas pašto perlaida, ne kitaip.

8. Prenumeratų reikalais susirašinėti, siųsti čekius, perlaidas ir k., keisti adresą ar p. — tai daryti SA administratoriaus adresu.

Viršelio 1 psl.: Smagu irštytis plaustu. Vadovų-vių TĖVIŠKĖS 1965 m. stovykloje Kanadoje erelių skilties skautai.

9. Prenumeratų rinkimo vėjus ligi 1967 kovo 1 d. Geriau užsisakyti tuojau, kad laiku būtų galima išsiųsti išeinančius numerius. Vėliau užsisakiusiems gali pristigti pirmųjų laikraščio numerių.

10. Aplankyti visus vadovus-vadoves, veiklius ir pasingus skautininkus-es, vyr. skaites, sk. vyčius bei visokius buvusius skautus-es tėvus ir jaunimu besidominčius asmenis ir jiems visiems siūlyti užsisakyti SKAUTŲ AIDĄ ir drauge SKAUTYBĘ 1967 m.

11. Vajaus talkininkai turėtų pirmiausia aplankyti visus SK. AIDĄ jau gaunančius, ir prašyti pratęsti prenumeratą 1967 metams.

12. Vajaus metu rūpestingai laikytis vajaus taisyklių ir, svarbiausia, nuolat ieškoti asmenų, galinčių prisidėti prie SK. AIDO ir SKAUTYBĖS skaitytojų.

13. SKAUTŲ AIDĄ užsisakyti gali kiekvienas.

14. SKAUTŲ AIDĄ platinti taip pat gali kiekvienas.

15. Lietuviai Vokietijoje, Italijoje dėl vargingų savo gyvenimo sąlygų, o Pietų Amerikoje ir dėl valiutos sunkumų negali užsisakyti patys, labai svarbu jiems padėti: apmokėti prenumeratos mokestį už juos.

Ačiū visiems už gerą talką!

Jūsų

brolis SKAUTŲ AIDAS ir sesuo SKAUTYBĖ

Pažangiau!

Po stovyklų prasideda užsiėmimai patalpose. Keičiasi veikimo bei darbų pobūdis, bet neturi sumažėti įtampa, noras veikti, linkimas gerai užsiimti.

Tik nuolatinis domėjimasis ir pastovus užsiėmimas skautiškaisiais ir lietuviškaisiais dalykais mus ne tik išlaiko sąjūdyje, ipareigoja organizacijoje, bet drauge ir sudaro progas visai tobulėti.

Žinome, kad užsiėmimuose, suaugusieji ir p. reikia turinio; reikia, kad jie būtų vis geriau organizuojami.

Jei pageidaujama, kad grupiniai užsiėmimai bei suėjimai būtų geresni, turiningesni, tai tuo pačiu dar labiau pageidaujama, kad kiekvienas brolis ir kiekviena sesė savo vietoje dar labiau domėtusi tais dalykais, kurie skautiški ir lietuviški.

Kiekviena ir kiekvienas vis dar gali ką išmokyti, ką sužinoti, ką gera padaryti, kuo prisidėti prie kitų atliekamų veiksmų. Juk tik prisidedant įtampa ir duodant turtėjama.

Tik nuoširdžiai prisidedant, aktingai dalyvaujant žengiama pirmyn ir su pažanga patiriama tikro skautavimo džiaugsmo. A.S.

MŪSŲ SKAUTYBĖ LIETUVYBĖS BARUOSE

Didžiojo skautybės sąjūdžio lietuviškasis atspindys — lietuvių skautų ir skaučių organizacija — yra gausios mūsų skautijos lietuviybės apraiška.

Ši organizacija, kiek gali, būdama skautiškoji, ji visa kuo yra lietuviškoji, ir tik tokia gali būti.

Ir lietuvių skautų sąjunga, kaip organizacija, yra savarankiška ir nepriklausoma, bet, kaip ir daugelis kitų lietuviškųjų sąjūdžių bei organizacijų, ji savaime yra natūrali lietuvių gyvenimo dalis. Tas ją integruoja į lietuvių bendruomenę su savaisiais auklėjimo uždaviniais bei savosiomis veikimo programomis.

Ji, sėkmingai siekdama savo uždavinių ir uoliai vykdydama savo programas, lietuvių bendruomenėje tampa ryškus ir būtinas veiksnys. Nebūdamas aklinau užsidariusi lietuviškai aplinkai, ji išsiskleidžia į visą lietuvių gyvenimą, ji pulsuoja tais pačiais lietuviams bendrais reikalais, ji savo darbu bei pastangomis dedasi prie bendrųjų tautinių siekimų.

Taurus idealizmas, sistemingas veikimas, praktiškoji patirtis ir nuolatinis entuziazmas prisidėti, padėti ir siekti ir mūsų sąjūdžio narius, ypač paaugusius ir suaugusius, daro aktingais visos lietuvių bendruomenės nariais. Todėl mūsų yra visur, kur dirbamas bet koks geras lietuviškasis darbas, kur rūpinamasi lietuvių, kur trokštama savo tautai gerovės, kur siekiama Lietuvai laisvės, kur rodoma lietuvių meilė lietuviui.

Galime didžiulis tuo ir skatintis visomis aplinkybėmis tos krypties laikytis toliau.

B. G.

UŽSIĖMIMAI BŪKLE. Mokomės skautiškai rišti mazgus. — Tai DLK VYTAUTO dr. vės briedžiai Clevelande, Ohio.

s. V. Bacevičiaus ntr.

SKAUTISKŲ IDEALŲ SIERIJANT

Mūsų jėgos, mūsų žinios laisvai Lietuvai tėvynei

I. Kodėl mes negalim užmiršti Lietuvos?

a) Lietuva darosi Rusijos vergas; Dievas nutarė, kad tarp žmonių vergų negali būti.

b) Mes tėvams duodam dovanas Tėvo ir Motinos dienos progomis, ir jeigu mes juos tikrai mylim ir norim tikrą dovaną padovanot, mes galim dirbti dėl Lietuvos laisvės.

c) Jeigu mes užmiršim Lietuvą ir lietuviškai kalbėt, nebus nieko, kas padėtų tiems, kurie iš Lietuvos į Ameriką atvažiavo.

NEAPSILEISKIME!

Prisiminę nemažai artimiausių šeimos narių vardus, nepamirškime ir visos grupės žmonių, gyvenančių šeimose įvaikinimo teisėmis:

įdukra, įdukrė, įdukerė — įdukrinta svetima mergaitė;

įsūnis — sūnumi priimtas (išnūnytas) svetimas berniukas;

įbrolis, įseserė, įtėvis, įmotė — žodžiai, kurie atstoja naturalios šeimos brolio, sesers, tėvo ir motinos pavadinimus.

Jei yra buvę ankstesnių santuokų, vaikai iš jų bus povaikiai;

posūnis, podukra — žmonos ar vyro vaikai iš ankstesnių santuokų;

patėvis, pamotė — tokios šeimos tėvai vaikų atžvilgiu.

pobroliai ir poseserės — tokios šeimos vaikai (turį tą pačią motiną, bet ne tą patį tėvą arba atbulai).

II. Kaip mes galim Lietuvai padėti?

a) Parodyti kitiems žmonėms, kad mes nesam užmiršę Lietuvos:

1. Nesigėdyti lietuviškų vardų,

2. Parodyti visiems skautų uniformas,

3. Daryti ekskursijas į U. N. su vėliava,

4. Nesigėdyti, kad tėvai puikiai nekalba angliškai.

b) Padėti, kiek galim, Radio Free Europe,

c) Rašyti laiškus mūsų giminiams Lietuvoj.

Vytautas Zdanys

*

I. Galim eit į demonstracijas ir kalbėti lietuviškai.

II. Dalyvauti visose vietose, kur lietuviai renkasi.

Antanas Miklas

Lietuvių kalba yra graži ir sena kalba. Būtų geriau ją išlaikyti toliau. Taip, kaip žydai, atgavę nepriklausomybę, grįžta į Israelį, lietuviai irgi galėtų grįžti.

Skautai gauna progą kalbėti lietuviškai. Reikia išlaikyti lietuvišką garbę.

Marius Žiaugra

*

I. Lietuva turi būt laisva ir išvartyti rusus iš Lietuvos. Reikia daugiau laisvės žygių, kad Lietuva būtų laisva. Kai Lietuva bus laisva, keliauti pažiūrėti, kur tėveliai gimė.

II. Nuvažiuoti pas gimines, kai Lietuva bus laisva, ir aplankyti. Kai keliausim, pamatysim, kaip Lietuva atrodo šiandien. Pamatysim, kur kunigaikščiai gyveno — jų pilis ir piliakalnių.

Leonas Zdanys

Dainuokim, sesės, mes

Dainuokim, sesės, mes jaunystėj,
O Nemunas dainas nuneš,
O kai svetur gyvent išklysim,
O kas tada dainuos, o kas?

Dainuokim, brįsdamos per laiką,
Prie eglės grėblis pradelgės.
Juk mūsų širdį kažkas šaukia
Gyventi, džiaugtis ir mylėt.

Visų paniekintai tėvynei
Dainuokim, sesės, vakarais.
Šviesesnės dienos, laisvėj gimė,
Tėvynei Lietuvai ateis.

(Australijos lietuvių daina)

STOVYKLOS

Mieloji Sese!

a) užsiprenumeruok SKAUTŲ AIDA 1967 metams; SKAUTYBĖ drauge gausi nemokamai;

b) pasirūpink, kad tą patį padarytų Tau artimos sesės skautės ir broliai skautai;

c) pasitikrink, ar visi vieneto nariai jau užsiprenumeravo; padėk tiems, kurie pagalbos reikalingi;

d) surask bent vieną naują 1967 prenumeratą.

Ačiū!

AŽUOLYNO VIEŠNIOS — SESELĖS IŠ PUTNAMO

Šiandieną mus aplankė ir tuoj pat įsijungė į mūsų stovyklinį gyvenimą seselės M. Jurgita ir M. Ignė. Jų pastangom buvo pravesiti pašnekėsiai su broliais ir sesėmis, kurių išdavojo GILĖ pagaliau gavo originalių rašinėlių iš jaunųjų stovyklautojų.

Cia dedame sesių pasisakymus:

Grupės vadovė:

Vilija Leščinskaitė

Ar yra verta ką daryti Lietuvai?

*

Mes galime paaugoti viską, kas mums asmeniškai nepatinka — daryti tai dėl Lietuvos laisvės. Mes galime pinigus rinkti laisvės kovai. Mėginti stengtis turėti geriausią iš visų grupių.

Dalia Matulevičiūtė

*

Yra verta, jeigu mes tą darbą rimtai apsiimsime ir atliksime. Mūsų pareiga, kaip lietuvių, yra Lietuvos laisvės problemą pristatyti svetimtaučiams. Jei mes parodysim jiems, kad mes rūpinamės tuo, jie mus už tai gerbs ir padės.

Birutė Vaičjurgytė

*

Vienas dalykas yra — jiems, Lietuvoje, parodyti, kad mes jų nepamiršom ir mes norim jiems padėti duoti tą džiaugsmą. Mes galvojame, kad yra verta tokiu būdu palengvinti gyvenimą.

MIELOS SESELĖS IR BROLIAI,

Smagu buvo šią dieną kartu praleisti. Jūs stovyklaujate vietoje, kur patys viską turite padaryti. Viskas yra natūralu ir paprasta, ir tai yra proga jums dar labiau pajusti, kad Dievas yra jūsų Tėvas, kuris jus myli ir jums rūpinasi.

Išvažiuodamos, norime jums palikti dvi mintis:

1. Jaunimo Metai skautui yra svarbūs. Jis turi stengtis tapti geresniu skautu: mylėti Dievą, tarnauti artimui, ir savo žiniomis bei jėgomis padėti Lietuvai. Per stovyklą puiki proga tą įgyvendinti. Dievas yra arti; savo draugams visad gali būti draugiškas; galite išmokti geriau lietuviškai kalbėti, dainuoti.

2. Žinome, kad mūsų šūkis yra: Dievui, Tėvynei ir artimui. Kai kurie nori ypatingu būdu tarnauti Dievui ir būti Jam ištikimi (II įstatas). Šitie skautai tampa kunigais, broliukais ar seselėmis. Tai tikrai puikus būdas įgyvendinti mūsų šūkį. Šis pasišventimas tuo pačiu atlieka tarnavimą artimui, o jei ir lietuviai — tai ir Tėvynei.

"Mūsų jėgos, mūsų žinios laisvai Lietuvai tėvynei".

vyr. sl. Ses. M. Jurgita

ps. Ses. M. Ignė

Mes galim daugiau dalyvauti skautų parengimuose ir kitus traukti daugiau dalyvauti.

Aldona Dabrilaite

Reikia palaikyti lietuvišką dvasią. Mes esame lietuviai ir negalima apleisti mūsų tėvynės.

Birutė Zdanytė

SESELĖ IŠ PUTNAMO, Conn. JAV Atlanto rajono stovykloje praveda skautams pašnekesį.

WASGAU 66 STOVYKLA

AUŠROS tuntas, Vokietijos rajonas

Po gerai pavykusio Joninių laužo laukiame vasaros atostogų ir jaunimo stovyklos ROMUVOJE Huttenfelde, kuri numatyta nuo VII. 30 — VIII. 7.

Tuntininkas A. Veršelis ir Vytauto Didžiojo dr. vės draugininkas sl. A. Starukas atvyksta porą dienų prieš stovyklos atidarymą paruošiamiesiems darbams.

Oficialus stovyklos atidarymas įvyksta VIII. 1 pamaldomis ir vėliavos pakėlimu, dalyvaujant visam stovyklaujančiam jaunimui ir svečiams. Skamba tautos himnas.

Stovyklai vos įpusėjus, gaunamas kvietimas iš vokiečių-prancūzų skautų dalyvauti jų bendrai ruošiamoje Wasgau stovykloje prie Fischbacho, netoli Prancūzijos sienos.

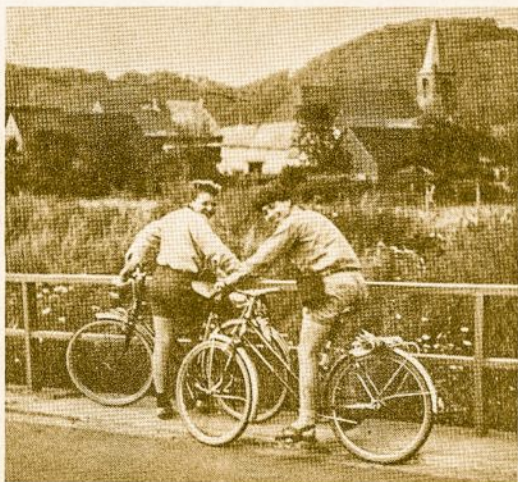
Labai nudžiugome, kad baigę stovyklauti ROMUVOJE, galėsime dar keletą dienų ilgiau pastovyklauti tarp vokiečių ir prancūzų skautų ir įsigyti daugiau patyrimo.

Kilo klausimas, kaip pasiekti Fischbachą, nes jis 130 km. nuo Huttenfeldo. Kadangi kelionė traukiniu ilgokai užtruktų, nusprendėme važiuoti dviračiais. Ne visi turėjome dviračius su sa-

vim, taigi bėgiojome pas pažįstamus, ieškojome, skolinomės.

Dviračius pavyko surasti, o oro matracus, miegojimo maišus, valgyti įrankius pasiskolinome iš inž. J. Valiūno. Palapinę pasimam.

Sekmadienį, rugp. 7, išklause šv. Mišias, pavalgę pusryčius ir pasiėmę keletą sumuštinų, išvykome. Kadangi kelias buvo nežinomas, proga patikrinti, ar mokėsime naudotis kelių žemėlapiu, buvo labai gera. O tuo tarpu draugai ir stovyklos dalyviai padėjo mus su daina "Ėjo skautai iškylauti".

WASGAU stovyklos metu. Dviratininkai sk. Gintautas Grovas ir psl. Petras Veršelis.

Skauto Andriaus Šmito (stovi antrasis iš kairės) išleistuvės VASARIO 16 gimnazijoje. Sk. Šmitas dalyvavo Jaunimo Kongrese JAV-ėse.

Iki Viernheimio važiuojame per mišką. Toliau važiuojame keliu palei geležinkelį. Stebime aplinką. Pravažiuojame Mannheimą ir Ludwigshafeną, staiga trūksta vienam iš mūsų dviračio padangų. Kur gauti naują? Sekmadienį krautuvės uždarytos.

Nenusimename. Sėdau ant dviračio ir lekiu laimės ieškoti. Pavyksta: susirandu krautuvę ir, įėjęs per užpakalines duris, gaunu padangą.

Susitaisome dviratį ir vėl leidžiamės pirmyn. Prieš mūsų akis atsiveria neapbrėpti plotai tabako laukų. Pravažiuojame Speyerį, žymų savo romanų stiliaus katedra, kurios požemyje ilsisi aštuoni vokiečių imperatoriai. Ji viena iš didžiausių Vokietijos bažnyčių.

Jau lekiame vėl pirmyn. Saulė kaitina, karšta, kaip pirtyje. Pravažiuojame Landau, kuris išgarsėjęs savo gėlynais. Šį miestą pravažiavę pastebime, kad tabako laukai baigėsi, o visur, kur tik akį užmeti, vynuogynai. Bet diena baigiasi ir, nevisai pravažiavę Annweilerį, susirandame tinkamą vietą ir, pasistatę palapinę, pernaktvojame.

Kitą rytą kelias mus veda per Annweilerį Dahno link. Kelias sunkus, eina aukštyn ir aukštyn. Staiga vėl sugenda kitas dviratis. Kadangi jį sutaisyti trunka ilgesnį laiką, Fischbachą, mūsų kelionės tikslą, pasiekiame tik popiet.

Mus susitinka vokiečių skautai. Jie nuveža mūsų mantą stovyklon, ir dabar ją pasiekti yra vienas malonumas. Gražūs stovykliniai vartai atsidaro, ir mus pasitinka būrys jaunų ir linksmų skautų. Džiaugiamės, spaudžiamė vieni kitiems broliškai kairiąją. Jie teiraujasi, kas mes per vienį, iš kur atvykę. Stebi mūsų uniformas. Gaila, kad neturime laiko atsakyti į gausius jų paklausimus: saulutė leidžiasi, o mes dar neturime kur nakvoti.

Statomės palapinę. Vokiečių skautukai šoka mums padėti.

Pasistatę palapines, susitvarkomė. Po kelionės esame visi dulkinai. Skubame nusiprausti, nes čia pat laikas eiti klausyti šv. Mišių.

Po Mišių įvyksta visos stovyklos laužas. Stebime; pakviečia ir mus. Tiek vokiečiai, tiek ir prancūzų skautai nori žinių apie mus ir mūsų kraštą — Lietuvą. Sl. A. Starukas trumpai supažindina su Lietuva ir atsakinėja į klausimus. Mes stebimės, kad vokiečių jaun. skautai jokių žinių neturi apie mūsų kraštą ir net nežino, kur jis yra.

Per pasirodymą mes išmokome kitus dainuoti "Lauželis". Daina jiems labai patinka, ir jie ją išsiverčia į savo kalbas.

Dieną apžiūrime ir stengiamės pažinti apylinkę. Wasgau yra pietinė ir gražiausia Pfalzo miškų dalis, dažnai vadinama Pfalzo Šveicarija. Šiai sričiai būdingas uolų susiformavimas, sudaręs įvairias figūras.

Nepastebime, kaip greit prabėga laikas, ir reikia vėl grįžti namo.

Mėlynasis Vilkas

AUSTRALIJOJE. Stovykloje laužą tvarko v. sl. Mikas Rudys ir ps. Teodoras Rotcas. Takeliu ateina PĖDSEKIO redaktorius s. Bronius Žalys ir administratorius Stasys Sankauskas.

HAMILTONO KANADOJE ŠIRVINTOS tunto skautės su jas lankusia v. s. O. Zailskiene.

JONINIŲ LAUŽAS. Mūsų skautai ir skautės VASARIO 16 gimnazijoje. Gero vėjo jiems!

KRISTIJONAS DONELAITIS – LIETUVIS IR KUNIGAS

(Pašnekesiai vyresniesiems)

Kitąsyk gyveno toks žmogus...

Taip kartais prasideda pasaka. O čia nebus pasaka. Tik tokia pasakiška mintis dingtelėjo.

Vieną kartą vasarą išėjau į girią. Ten medžiai, rodos, viršūnėmis dangų siekia ir pašnibždomis kažinka kalba; ten laksto voverys, savais balseliais garsinasi paukščiai... Žiūri — neatsižiūri, klausais — neatsiklausai, lyg kokiame gamtos teatre.

Prieinu pakilesnę ir apytuštę vietą. Lyg būtų didelė aikštė girioje. Čia viena, čia kita eilė medžių — lyg išrikiuoti stovi šonuose. Ir skirtingi nuo čia pat augančių kitų girių medžių. O pasklidui po visą aikštę dar jauni medeliai ima stiebtis. Pamatau ir krūmelį rožių, būrelį lelijų, mėtų... Kodėl tokia ypatinga ši vieta? Čia kažinkeno gyventa...

Ir pina man tos gėlės, tos eilės medžių ištisą pasaką, iš tikro — ne pasaką, o tikrą teisybę, panašią į pasaką.

Prieš šimtus metų.

Grižtu mintimis į Lietuvą, į savo tėvų ir protėvių žemę.

Ten daug dabar sunykusių sodybų...

Persikelkim į Lietuvos vakarus, į Prūsų Lietuvą, pasidairykim po Gumbinės apskritį...

Neseniai praūžė didis karas. Svetima valdžia visą Lietuvą užgrobė, o Prūsų Lietuvą net visai užvaldė, sakytum — pasisavino.

Prūsų Lietuvą, arba Mažoji Lietuva — Lietuvos vakarų kraštas. Prieš 260 metų, taigi XVIII-tojo amžiaus pradžioje, Lietuvą nusiaubė besigrumdamos švedų ir rusų kariuomenės. Paskui prasidėjo badas, po bado — maras (1710-1711).

Nuo bado, maro ir karo gelbėjimus, Viešpatie!... Giesmės žodžiai.

Badas ir maras Prūsų Lietuvoje išnaikino apie pusę visų gyventojų. Daug ūkių liko tuščiu. Apleistos dirvos medžiais ir krūmais ėmė želti.

Tada vokiečių karalius, kuris valdė kryžiuočių nukariautą Prūsų Lietuvą, iš pietinių Vokietijos pakraščių atkėlė tūkstančius kolonistų. Tie apėmė išmirusių lietuvių sodybas ir išgyveno. Ir taip — kur lietuvių laukai nespėjo piktžolėmis, medžiais ir krūmais apaugti, apaugo svetimo kraujo ir svetimų papročių žmonėmis...

*

Tokiame skurdžiame ir liūdname krašte 1714 metų sausio mėnesio 1 dieną gimė Prūsų Lietuvos poetas Kristijonas Donelaitis.

Tada buvo baudžiaivos amžius. Kristijono tėvai tačiau buvo laisvieji ūkininkai. Bet vargo užteko visiems. O dar blogiau — kad numirė Kristijono tėvas, būsimąjį poetą ir kunigą palikęs vos septynerių metų.

Nelinksma buvo Kristijono vaikystė, nors augo jie septyni vaikai: keturi broliai ir trys seserys. Augdamas matė jis vos beatsigaunančią iš po bado ir maro savo tėviškę. Vargingi buvo ir jo mokslo metai Karaliaučiuje.

Baigęs aukštuosius mokslus, pabuvęs bažnyčios kantorium ir mokykloje vaikų mokytoju, pagaliau (1743. XI. 24) paskirtas Gumbinės apskrities Tolminkiemio parapijos klebonu, nuoširdžiai atsidėjo savo parapijos žmonių dvasios reikalams. O ta jo parapija tada buvo dar lietuviška, bet jau su įsimaišiusiais vokiečiais ar vokiečiuojančiais arba ir naujais atėjūnais.

Kristijonas Donelaitis labiau mums žinomas kaip poetas, parašęs pasakėčių ir vieną didelį veikalą — poemą, dabar žinomą **METU** vardu.

Prieš Donelaitį ir dar jo meto Europos poetai rašė poemą ir idilijas, vaizduodami pagražintą gyvenimą, lyg išiteikdami aukštesniajam luomui, kuriam jie ir rašė. Mūsų Donelaitis savo "Metuose" ryškiai pavaidavo skurdų XVIII-jo amžiaus

Prūsų Lietuvos baudžiauninko ūkininko gyvenimą, negražindamas nė aukštesniojo luomo atstovų gyvenimo, kai to pagražinimo jie nebuvo nusipelnę.

Donelaičio "Metų" kalboje apstu vokiškų ir slaviškų žodžių ir kitokių kalbos svetimybų. Pasitaiko šiurkščių bei nemandagių žodžių. Tokia tada buvo kaimo tikrovė, tokia kalba ta tikrovė "Metuose" ir pavaizduota.

Donelaičio "Metai" — vienintelis toks veikalas visoje lietuvių literatūroje, parašytas sunkiu eiliavimu (hegzametru), kaip yra rašę senų senovės poetai (graikai, romėnai ir kailas bandę naujaisiais amžiais).

Donelaitis gyvas būdamas savo raštų neišleido, o tik iš rankraščių skaitė savo draugams arba gal kailką ir bažnyčioje parapijiečiams. Pirmutinis Donelaičio "Metus" išleido prof. Liudvikas Rėza, 38-riems metams praėjus po autoriaus mirties. Rėza savo leidinyje pateikė "Metus" išvertęs ir į vokiečių kalbą, tik praleidęs tas eilutes, kur buvo kokių nemandagumų ar šiurkštumų prieš valdžios pareigūnus.

Nuo tada Donelaičio poema pradėjo domėtis vokiečių poetai ir mokslo žmonės. Garsusis vokiečių poetas Goethe, paskaitęs Donelaičio "Metus", pasakęs, kad tas veikalas jam primena Homero Ilijadą ir Odiseją. O, sako, Goethe šykštus buvęs betką su garsiuoju graiku poetu Homeru lyginti.

1865 metais vokiečių kalbininkas Augustas Schleicheris išleido į vokiečių kalbą išvertęs ištisus Donelaičio "Metus". Po to jau ir daugiau kas kartojo ar dalimis vertė ir leido tą veikalą.

Taigi Donelaičio poema jau labai susidomėta. O jeigu ji autoriui gyvam besant būtų išleista ar bent gerai išversta į kurią didžiųjų vakarų tautų kalbą, — jau tada Donelaitis būtų igijęs plataus garso. Toks iš tikro meniškai didelis jo veikalas.

AUSTRALIJOJE

Skautininkų įžodį davė VENTOS vietin. vietininkas ps. Vaidotas Stankūnas ir skaučių skyr. vedė ps. Irena Gudaitytė-Stankūnienė. Sveikiname! Įžodį pravedė atvykęs rajono vadeiva ps. J. Zinkus.

VENTOS vietininkijos sesės skautės ir broliai skautai su vadovėmis-ais Tautos šventės proga prie skautiško lauželio.

Sydnejaus AUŠROS tunto skautų vyčių GELEŽINIO VILKO būrelis, kurio visi nariai dirba vadovų darbus Australijos rajone.

/Kairėje/.

Iš k-d:

v.sl. M. Rudys,
ps. T. Rotcas,
pl. K. Narbutas,
ps. J. Zinkus,
s. Br. Žalys,
v.sl. H. Antanaitis,
v.sl. V. Čižauskas.

PIESINIAI s.v.k. P. KANO

Tuntininko ps. V. Opulskio stovykliniai rūpesčiai...

TAUTINIŲ ŠOKIŲ popietė AUŠROS tunto pavasario stovykloje /spal. 1-3 d.d./. Šoka: Rasa Zinkutė, Česius Kapočius, Danutė Šliogerytė, Eglė Žižytė, Lėta Nakutytė ir pl. Algis Sankauskas.

"Spirgis" stovykloje...

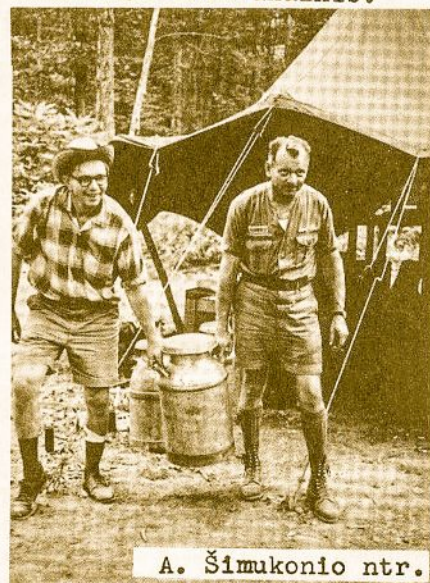
Ps. A. Kezio, SJ, ntr.

STOVYKLOJE

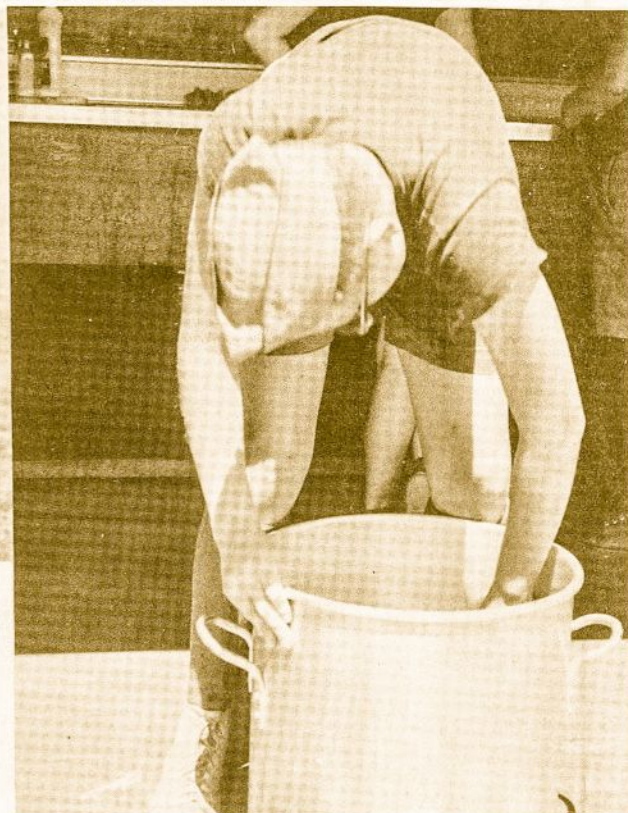
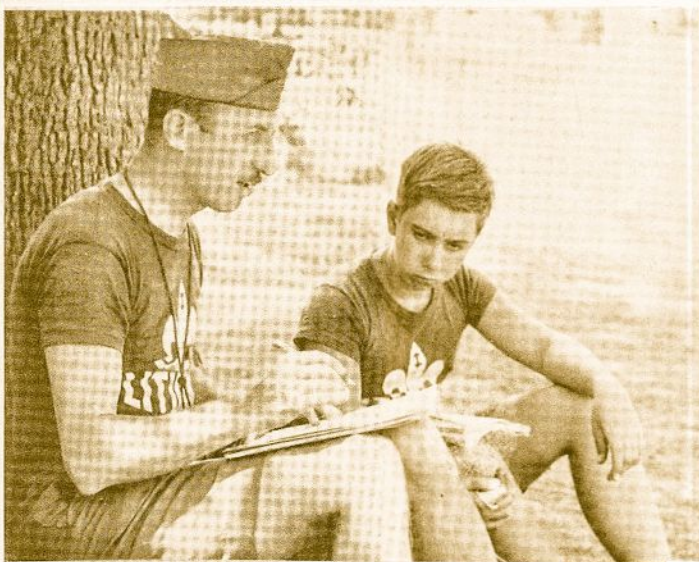
Tokiais smagiais ir praktiškais darbais užsiimama geroje skautų stovykloje.

/Kairėje žemai/.
Anglijos rajono stovykloje
s. Br. Zinkus padeda jauniems
stovyklinės duonės kepėjams
prie lauželio.

/Žemai/: o šiems JAV
Atlanto rajono AŽUOLY-
NO stovykloje niekas
nepadeda. V.sl. K. Duda
ir ps. R. Pakalnis.

A. Šimukonio ntr.

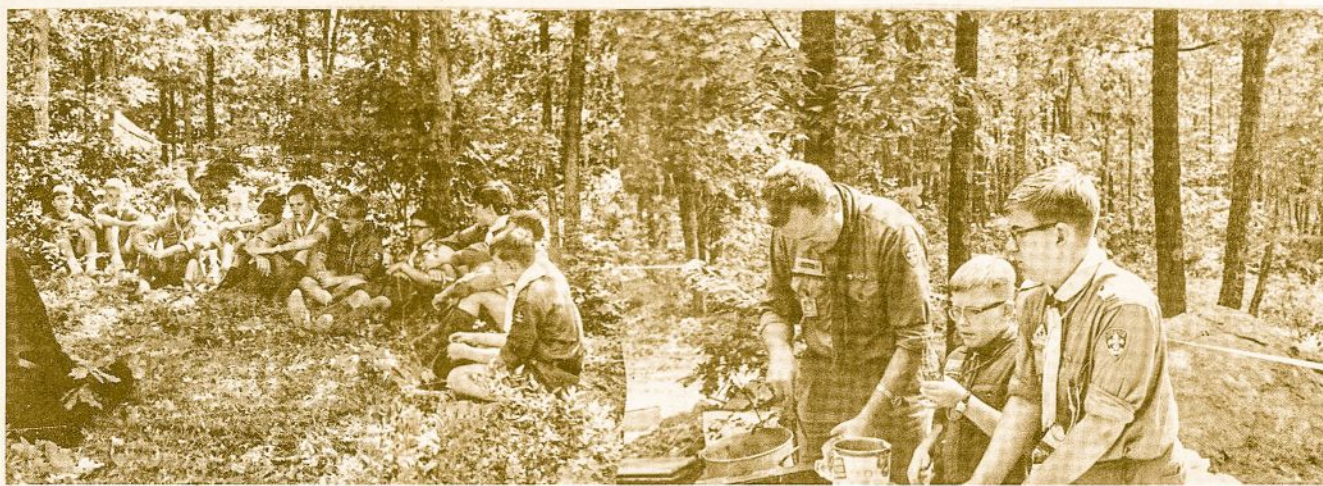

Tas puodas, tas puodas - vis juodas ...
 /Kairėje aukštai/ Egzaminai stovykloje.
 /Kairėje/ Nėra tinginių stovykloje.
 s. V. Vijeikio ntrs.

Žemai:

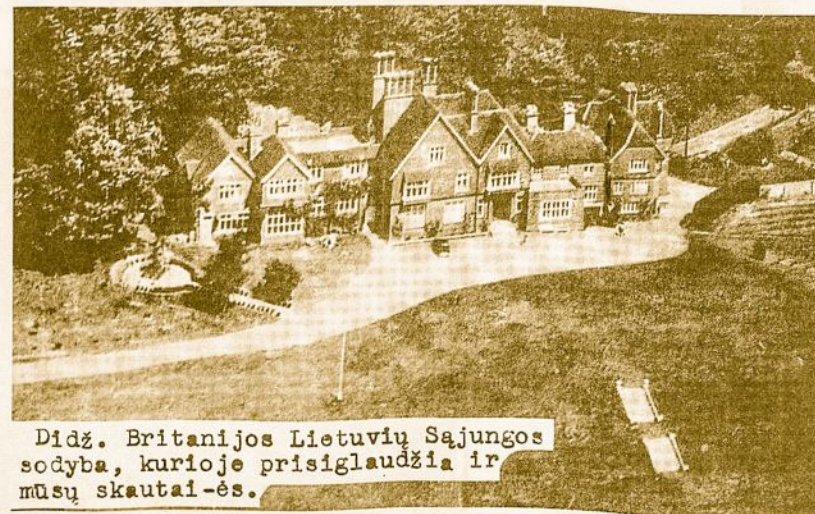
Pašnekesio metu.

Reikia skubėti pietums!
 A. Šimukonio ntrs.

Manchesterio živilietės

XVII-oji rajono vasaros stovykla.
Kairėje sesės skautės, dešinėje broliai
skautai ir viduryje - mielieji vadovai-ės.XVII-osios rajono stovyklos
VYČIO pastovyklos stovyklautojai
su savo vadovais; s. Br. Zinkus,
s. J. Maslauskas, p. K. Bivainis,
v.sl. A. Jakimavičius, sk. St.
Kasparas ir v.sl. R. Valteris./Kairėje žemai/ Manchesterio
maironiečiai ir živilietės savo
sueigoje prie kambarinio laužo.Didž. Britanijos Lietuvių Sąjungos
sodyba, kurioje prisiglaudžia ir
mūsų skautai-ės.

ANGLIJOS RAJONAS

Manchesterio vieneto vadovai-ės
su jo rėmėjais: p. A. Jakimavičius,
p. E. Jakubaitienė, ps. L. Karnaus-
kaitė, p. Vl. Kupstas, p. A. Navac-
kas ir p. S. Karnauskas.Europos lietuvių vyskupas su Angli-
jos lietuvių veikėjais. P. P. Popika,
kun. J. Zeel - svečias, kun. S. Matulis,
Vyskupas Pranas Brazys, p. P. Makūnas,
p. J. Zokas ir s. J. Maslauskas - skautų
atstovas Vyskupo priėmimo.Skautybės įkūrėjo
lordo R. Baden-Powellio
namai Londone, pastatyti
jo atminčiai pagerbti.ŽIVILES ir MAIRONIO
dr-vės 4 metų sukak-
čių proga.

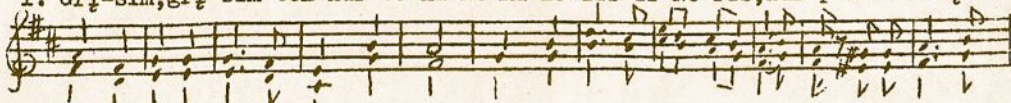
SU DAINA

GRĮŠIM, GRĮŠIM

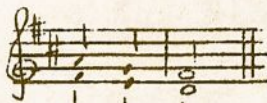
Žodž-Vyt. Nemunėlio
Muz-Fausto Strolios

1. Grį-šim, grį-šim ten kur te-ka Ne-mu-nė-lis ir Ne-ris, kur pa-va-sa-rį ant

ta-ko, o-be-lų žie-de-liai kris, kur pa-va-sa-rį. ant-ta-ko o-be-lų žie-

de-liai kris.

2. Kur gegutė užkukavo
Mums per sodą skrisdama,
Kur lopšely užliūliavo
Mus pirmais sapnais mama. (2k)

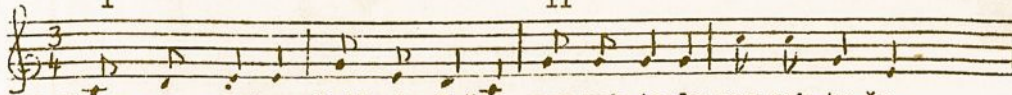
3. Kur svajonės mūsų žydi
Mūsų soduose žaliuos,
Grįšim, grįšim nepaklydę
Svetimų kraštų keliuos. (2k)

I

II

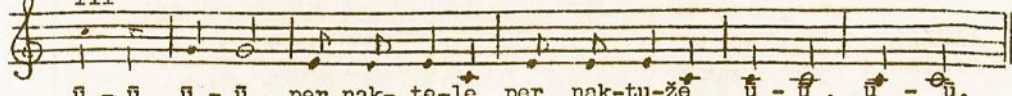
VĖJAS

Muz- M. Budriūnas

1. Stau- gia ve- jas, švil- pia ū-žia, per nak-te-lę per nak-tu-žę.

III

ū - ū, ū - ū, per nak-te-lę per nak-tu-žę ū - ū, ū - ū.

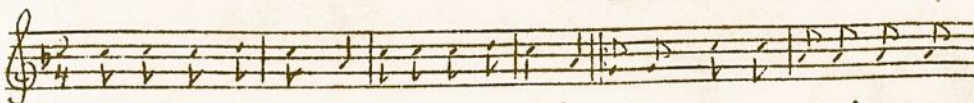
2. Stipriai langą paklebena,
Gūdžiai verkia, švilpia, stena,
Ū-ū, ū-ū. (2k)

3. Į palėpę. Į augščiausią,
Įsisuko nesiklausęs,
Ū-ū, ū-ū. (2k)

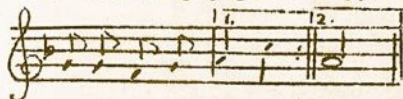
4. Nudardėjo, nukvatojo,
Lyg ištirpo sutemoje,
Ū-ū, ū-ū. (2k)

ŽALIOJOJ GIRELĖJ

Liudies daina

1. Ža-lio-joj gi-re-lėj, Lietuvos šalelėj, čia paukšteliai ir žvėreliai

tu-rė-jo kal-be-lę. //-be-(lę)

3. Vanags gaidį pešė,
Ant torielkos nešė,
Ta lapelė, kaip ta.svočia,
Visus vulgyt prašė. (2k)

2. Meškytė maurojo,
Vilkelis raudėjo-
Apie savo jaunas dienas
Vis jai pasakojo. (2k)

4. Gerė, kol išaušo,
Vilkeliš įkaušo
Ir pradėjo triukšmą kelti-
Ožką šokt vedžiojti. (2k)

Dainos su gaidomis paimtos iš
Jaunimo Metams sesers M. Berna-
detės paruošto dainorėlio su
gaidomis **SU DAINA**.

5. Briedis įsimaišė
Ir abu sutaikė.
Visi šoko uliavojo
Kol diena išaušo. (2k)

KERNAVĖS TUNTO 1966 m. ŠIRVINTOS STOVYKLOS DAINA

Kernavietės šaunios sesės,
Tegyvuoja Širvinta.
Koja kojon žengia drąsiai,
Tegyvuoja Širvinta.

Tankiam Rako ažuolyne
Dvasios milžinus augina.
Tegyvuoja Širvinta
Tegyvuoja Širvinta.

Kaba aitvaras pavėsy,
Tegyvuoja Širvinta.
Kaip gi jo nepastebėsi.
Tegyvuoja Širvinta.

Naktį jo barzda baltuoja.
Jis stovyklą šią globoja.
Tegyvuoja Širvinta,
Tegyvuoja Širvinta.

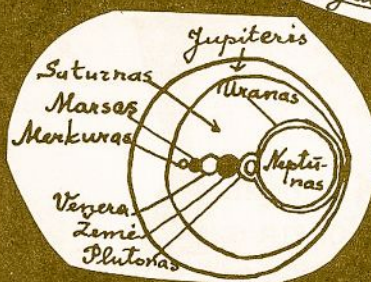
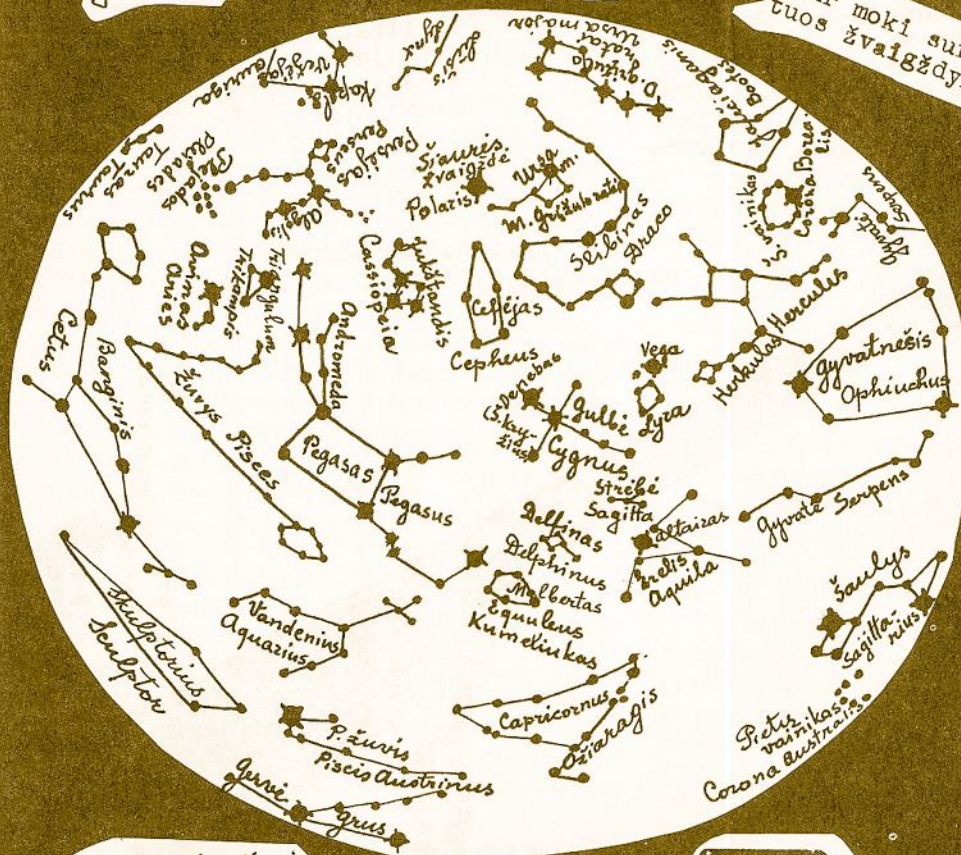
Vimpilo narsus karžygis
Tegyvuoja Širvinta.
Šaukia mus visas į žygi.
Tegyvuoja Širvinta.

Laimė čia paparčiai žydi
Linksmos dainos mus palydi
Tegyvuoja Širvinta.
Tegyvuoja Širvinta.

DANGUS LAPKRIČIO MĖNESI

Ar moki surasti
tuos žvaigždynus?

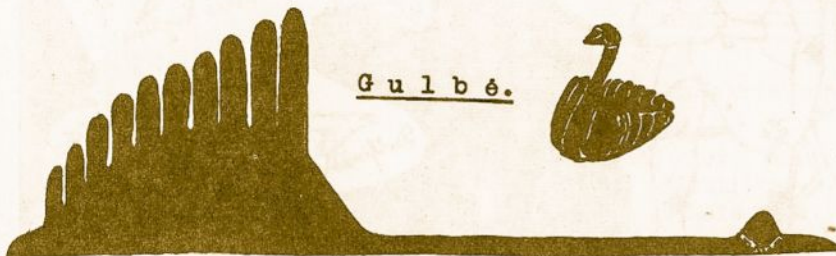
Bielo kometa, divi-
gubė galva, pasiro-
džiusi 1846 m.

GYVULIAI, ŽVĖRYS BEI PAUKŠČIAI

K A R P O M E:

Šie iš popieriaus išsikirpti gyvūnai gali patys stovėti.

G u l b ė.

Ž ą s i s .

Pasidarome šablona iš kartono.

Nupiešiamo plokščią, pilną gyvūno piešinį kartone ir iškerpame.

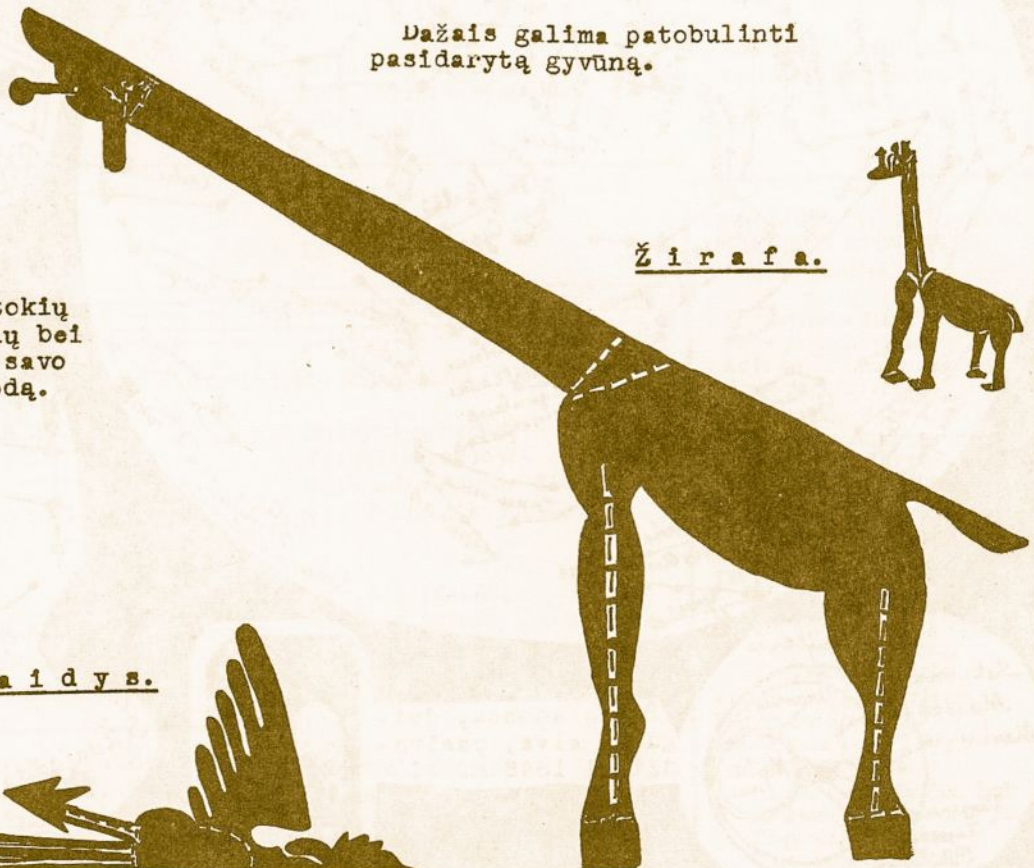
Šablona padedame ant norimo popieriaus ir pakraščių linijas apvedžiojame pieštuku.

Taip gautą piešinį iškerpame ir sulenkiamo arba įlenkiame nurodytose vietose, kad mūsų pasidarytas gyvūnas stovėtų.

Kūno, sparnų ar plunksnų išlenkimus darome paprastu būdu: viena ranka laikome iškarpą, o antrąją mikliu judesiu pertraukiame peilio ar žirklių ašmenimis.

Tą judesį galima iš anksto išmėginti - iškirpti popieriaus dryželius.

Dažais galima patobulinti pasidarytą gyvūną.

Ž i r a f a .

Pasidaryk ir kitokių žvėrelių, gyvulėlių bei paukštelių. Turėk savo tokį zoologijos sodą.

G a i d y s .

SKAUTIŠKOJO IR LITUANISTINIO LAVINIMOSI PRATIMAI

Klausimas Nr. 8

I. Skautiškoji dalis.

Klausimas 1. Vertinama ligi 12 taškų. B.-P. mėgo piešti. Plačiai žinomas jo piešinys turi prierasą: "Iš mažo giliuko — didelis ažuolas". Rask paveikslą ir atsakyk: 1. kaip paveikslas iš viso atrodo; 2. kas ir kur gilę "pasodino"?

Kl. 2. Ligi 5 t. Senovėje buvo žmonių, kurių ištatai buvo maždaug tokie pat, kaip skautų-čių ištatai dabar. Garbę jie laikė šventenybe. Visad buvo pasiruošę kovai už gerį. Kiekvienas turėjo mažų palydovų būrelį, lyg skautų skiltį. Kas jie tokie buvo?

Kl. 3. Ligi 8 t. Skautų skiltis žaidė lauke prie sta-
taus šlaito ir panoro pasidaryti kopečias nusileisti žemyn. Nei virvių, nei miško medžiagos nebuvo. Kaip jie išsprendė uždavinį?

II. Lituanistinė dalis.

Kl. 1. Ligi 8 t. Viena Lietuvos upė išteka iš ežerėlio Žemaičių aukštumoje. Ji teka į rytus, paskui į šiaurę ir išsitiesia į šiaurės vakarus. Dideliame jos vingyje yra miestelis, kuriame gyveno ir mirė žymus rašytojas. Ten, kur upė kerta geležinkelį, buvo žymus fabrikas. Upės dalis Lietuvoje; kita dalis jau kaimyno žemėje, kur įteka jūron.

Rask vietą žemėlapyje. Nuspręsk: 1. apie kokią upę kalbama; 2. koks miestas jos vingyje ir koks rašytojas ten gyveno; 3. koks fabrikas yra ties upe, prie geležinkelio; 4. kurio kaimyno žemėje ji teko ir kur.

Kl. 2. Ligi 6t.

"Saulutė leidžias vakaruos;

Skubėk namo, skubėk —!

—laukus nekantruos.

Jai nusibos besižvalgyti

Į besiūbujančias marias

Ir vėjo ištemptas —".

Irašyk trūkstantus žodžius. Be to atsakyk: a. kas parašė šiuos žodžius; b. koks verslas (užsiėmimas) buvo asmens, kurį autorius ragina skubėti namo.

Kl. 3. Ligi 5 t. Ar yra Lietuvoje bezdžionių? Ne! Dramblių ir liūtų? Oi, ne! Tai kas gi Lietuvos miškuose gyvena?

Kl. 4. Ligi 6 t. **Atmata** yra didžioji **Nemuno** šaka ties Kuršių marėmis. Jos žiotyse yra du švyturiai. Vienas jų vadinasi **Ventės Ragas**. Seniau čia buvo sunkiai prieinama pilis. Bet ši vieta yra garsi dar kitakuo. Pabandyk surasti kuo!

Atsakymai Nr. 7.

I. Skautiškoji dalis.

Kl. 1. a. Vilniaus gimnazijos direktorius **prof. M. Biržiška**, b. karininkas **A. Juozapavičius**, paaugojęs 100 markių, c. **dr. J. Alekna**.

Skyrių redaguoja v. s. **A. Matonis**

10 Edward St., Waterbury, Conn. 06708 USA

IŽYMUSIS VAIRININKAS. Sk. Aido nr. 6 buvo keli rašiniai apie a. a. v. s. pulk. **Juožą Šarauską**. V. s. Bronius Kviklys iš Chicagos atsiuntė jo turėtą šaržą, kuriame matome skauto-riterio aprangą plk. **J. Šarauską**, skautininko uniformą sėdintį v. s. **Kazį Laucių** ir jūrinių uniformą s. prof. **S. Kolupailą**, reprezentuojančius Lietuvą.

Kl. 2. a. Skydus dovanojo anglų skautų atstovas gen. A. Burt, b. skydai buvo panaudoti kaip varžybų pereinamosios dovanos.

Kl. 3. Genys esu. Ieškau medų vabalų (vabzdžių).

Kl. 4. 1 — b; 2 — b; 3 — a; 4 — b; 5 — b; 6 — a.

II. Lituanistinė dalis.

Kl. 1. a. **Kunig.** Ona heroiskai išgelbėjo Vytautą iš Jogailos kalėjimo; b. kryžiuočiai ją labai gerbė, gi Jogaila ir Jadvyga jos nemėgo; c. mirė Trakuose 1418 m. ir palaidota Vilniaus katedroje prie šv. Mykolo altoriaus.

Kl. 2. a. **Partizanų veikla** stipriai pasireiškė 1919-1920 metais laisvės kovose su bolševikais, bermontininkais ir lenkais. Bet svarbiausiu laikotarpiu tenka laikyti antrosios sovietų okupacijos laiką — 1944-1957 — kada partizanų veikla rūpinosi beveik visa tauta. Kovos buvo labai sunkios, žuvo apie 50,000; b. prisiekdavo Visagalinčio Dievo akivaizdoje, kritusių brolių už Lietuvos laisvę vardu; c. vanagais, miško broliais, laisvės kovotojais ir kt.; d. svarbiausia miškuose; kartais išsilaikydavo ir savo gyvenamosios vietos ribose (dieną dirbo, naktį kovojo su okupantu).

Kl. 3. Višta ir gaidys. Be to: a. kvailumo sinonimu (višta), b. baudžiavos laikais gaidys atstovavo žadintuvą, nes jis prieš dieną pragysta ir pažadina žmones.

MŪSŲ

JAUNIESIEMS

IKI PASIMATYMO!

— Ge-ge-ge-ge, — kalbasi savo tarpe skrisdamos žąsys, — visa kelionė dar prieš akis! Per žiemą tikrai pasiilgsime visų skautų ir skaučių, mažų ir didelių. Ge-ge-ge. Sudiev', ir iki pasimatymo pavasarį! Mes vėl sugrįšime.

O ežero pakrantėje žemai, žemai matosi stovyklavietė ir kaip maži taškiukai skautų ir skaučių būrelis, atsisveikindamas su savo gerais draugais, žąsinais, žąsimis ir jau gražiai užaugusiais žąsinukais.

— Atsimeni, kokie mažiu-kai buvo septyni žąsinukai, tokie geltoni, pūkuoti, — prasitarė Algis, — o dabar skrenda aukštai, stipriais sparnais plasnodami. Ir kaip jie žino, kur žiemai skristi? Žiūrėkite, kaip gra-

žiai atrodo! Atrodo, kad jie mums moja "sudiev".

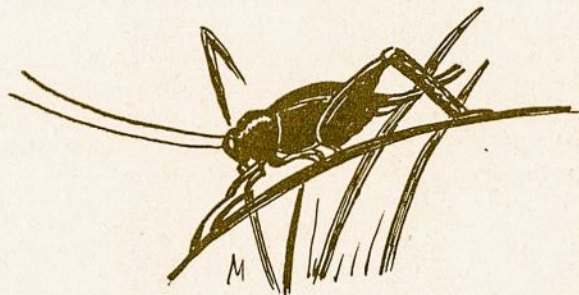
Jau lapai nukritę nuo medžių. Tik eglės ir pušys žaliuoja, kaip visada, ežero pakrantėje ir ant kalnų. Bet atrodo, kad jos irgi ruošiasi šaltai žiemai, sniegui. Matytis, kaip linksta arčiau viena kitos, kad būtų šilčiau, nes nuo ežero kartais pučia šaltas vėjas, o ant kiekvieno spyglenio nusėda balta, graži šešiakampė snaigė. O kai pučia tik malonus vėjelis, pušėlės tik maloniai linguoja ir niūniuoja dainas, kurias išmoko iš skautų ir skaučių, stovyklaujančių, va, čia pat netoli jų beveik visą vasarą.

— Ši buvo man pirma vasara, — tarė nedidelė pušaitė, — ir man labai patiko visi stovyklautojai. Atsimeni,

mama, — ji sako didelei pušiai, — kaip pradėjo mano šakelės džiūti. Ir tada atėjo skautai, apdėjo mano šakneles akmenų eilute, apkau-pė žeme ir kasdien palaistė. O dabar visai pasveikau ir žiemą nesušalsiu.

Ir tikrai gražiai atrodo visos pušys, didelės ir mažos. Vieni viršūnes galėtų pirštu pasiekti, o kitų viršūnes vos gali matyti, tokios jos didelės. Tik paukštis stipriais sparnais gali užskristi ir ant šakų nutūpti. Ežere atsispindi miško pakraštys. Vandenyje plūduriuoja įvairių spalvų lapai, vėjo atpūsti. Va, čia raudonas klevo lapas, pageltęs uosio lapelis, laukinės gėlės paskutinis žiedelis. Kaip gražu stovykloje! Tai paskutinioji rudens iškyla.

Reikėjo šilčiau apsirengti. Kas nori peršalti? Paskui negalėsi eiti į mokyklą, nei į lituanistinę mokyklą šeštadienį, nei į skautišką su-eigą. Kai užsidedi šiltą kepturę, storą spalvotą švarke-

Svirplys.

Skrendančios žąsys.

lį, žiemes kėlnes, nesušal-
si. O jeigu laukiant užkan-
džių, kuriuos automobilyje
atsivežė tėveliai ir vadovai,
pasidaro šalta, reikia tik
apibėgti laužavietę, ir vėl
bus šilčiau.

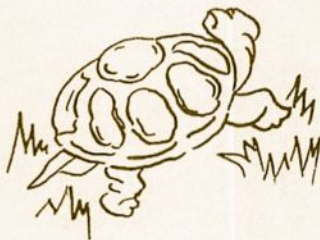
Kažin, ar spės visi skautu-
kai ir skautės laiku namo
grįžti? Gi negali išvykti su
visais neatsisveikinęs!

— Va, žiūrėkite, atėjo mū-
sų draugas vėžlys iš paežė-
rės, sušuko kažkas, o prie
didelio akmens tupi keleta
varlių. Atsimenate, kaip jos
naktį kurkdavo per visą sto-
vyklą. Dabar, tur būt, ruo-
šiasi žiemai, ruošiasi šilta-
me dumble atsigulti ir visą
žiemą miegoti.

— Čak, čak, čak, — su-
šnibždėjo kelios mažos vo-
veraitės, prie pat galo me-
džio šakos susirinkusios. —
Ačiū už visus sausainius,
kuriuos mums davėte. Da-
bar būsime riebios ir žiemą
nesušalsime. Čak, čak, čak.
— Ir nubėgo jos toliau žie-
mai riešutų rankioti. Kad

tik spėtų savo aruodą pri-
krauti. Kur gi tų riešutų ar
sėklelių po sniegu rasi? Rei-
kia iš anksto pasiruošti.

Ir skautai ir visi gamtos
žvėreliai smarkiai dirba.
Vieni krauna savo daiktus,
uždaro stovyklavietę žie-

Vėžlys.

mai. O kiti ruošiasi šalčiui,
žiemai.

Ne visiems žiema labai rū-
pi. Linksmi tarp sausų la-
pų laksto mažomis auselė-
mis pilka pelytė. Ji moka ir
po sniegu lakstyti, kad jos
net nematyti. Susiras ji sau
maisto. Atsimenate tą pasa-
ką apie Svirplį muzikantą?
Jis tik groja ir groja sau ant
kelmo atsisdėjęs, nesirūpin-
damas ateinančia žiema.
Kas bus, kai nieko neturės
ant stalo urvelyje? Ar ma-
note, kad darbščiosios
skruzdėlės jam paskolins
maisto ar pavaišins jį?

Jau viskas paruošta.

Nuo NAUJŲJŲ METŲ SKAUTŲ AIDAS ir SKAU-
TYBĖ lankys kiekvieną skautišką šeimą, kuri to nori.

Dabar pradedamas SKAUTŲ AIDO 1967 metų pre-
numeratų rinkimo vėjus. Jis turi užsibaigti 1967. III. 1.

Todėl:

— tuoj pat užsisakyk SKAUTŲ AIDĄ 1967 metams;

— užsakyk dovanų, kam nori, ar atsiųsk pinigų,
administracija laikraštį siuntinės lietuviams į Europą,
Pietų Ameriką ir k., kur dėl valiutos bėdų patys užsi-
sakyti negali.

Tai padaryk tuoj pat, nelaukdamas nė Kalėdų!

— Sėskit, vaikai, į auto-
mobilį. Laikas važiuoti na-
mo!

Subėga visi, skubiai susė-
da. Apsižiūri aplinkui, atsi-
sveikinti su taip pažįsta-
mais vaizdais: kalneliais,
ežerėliu, pušimis ir eglėmis,
pamoja dar kartą voverai-
tėms, vėžliui ir varliukėms.
Ir jau važiuoja dulkėtu ke-
leliu namo, svajodami apie
ateinančios vasaros iškylas
ir stovyklą.

Aukštai, aukštai virš jų
žąsų pulkas apsuko didelį
ratą ir pasuko į šiltuosius
kraštus, drąsiai savo spar-
nus keldami aukštyn ir
aukštyn.

Ramu, tylu stovyklavietėje.
Laukiame pavasario.

Brolis Stumbras

Žemai stovykloje.

XVII-oji VASAROS STOVYKLA LIETUVIŲ SODYBOJE

LSS Anglijos rajonas

Kaip ir pridera, VIII. 5 pirmieji vadovai — s. J. Alkis, s. Br. Zinkus, ps. J. Maslauskas, sl. kun. S. Matulis, Derby ir Nottinghamo skautukai atvyksta su visa skautiška man-ta dieną anksčiau į Sodybą. Jie randa Skruzdėlyno kalne jau išikūrusi s. v. v. sl. R. Valteri.

Kitą dieną, šeštadienį, nuo ankstyvo ryto planuojami ir tvarkomi stovyklos įrengimai. Pagal skautiškąs tradicijas visų pirmiausia sutvarkoma lauko virtuvė. Vos kam nors patekus į stovyklą, jis mato iš lauko virtuvės kylančius dūmus, įrodančius, kad stovyklautojai jau čia.

Besitvarkant ir bestatant palapines, saulutė pasislėpė už debesų, ir netikėtas lietus pradėjo kristi stovyklautojams ant galvų, lyg norėdama darbų dulkes nuplauti.

Vakarop pasirodo Manchesterio skautukai su vadovu s. v. v. sl. A. Jakimavičium ir pl. L. Karnauskaitė; Nottinghamo vienetas su vadovėmis vyr. sk. K. Snelyte ir vyr. sk. B. Radzevičiūtė.

Nuotaika pakili, tik gaila, kad dėl lietaus pirmasis laužas turi įvykti patalpose.

Sekmadienį 7 val. mankšta, prausimasis ir pusryčiai, o vėliau darbai ir šv. mišios, kurias atnašauja stovyklos kapelionas sl. kun. S. Matulis, MIC.

Vakare per vėliavos nuleidimą pranešama, kad stovyklauja 36 stovyklautojai. Sesių RŪTOS pastovyklės viršininkė vyr. sk. K. Snelytė, pavaduotoja vyr. sk. B. Radzevičiūtė, adjutantė L. Karnauskaitė. Brolių pastovyklės VYTIS viršininkas s. Br. Zinkus, pav. s. v. v. sl. R. Valteris, adjutantas sk. S. Kasparas; stovyklos kapelionas sl. kun.

S. Matulis. Maitinimosi rūpinasi ps. J. Maslauskas ir s. v. v. sl. A. Jakimavičius, ir visos stovyklos virš. rajono vadas s. J. Alkis.

I antrąjį susipažinimo laužą pakviečiami ir vasarotojai iš Sodybos. Pasigirsta dainos, pokštai, šūkiai, vaizdeliai, linksmindami svečius ir pačius stovyklautojus. Baigiama tradicine malda, jungiančia visus.

Ateina pirmadienis.

Stovykla yra skautiška mokykla. Darbas ir poilsis, daina ir rimtis, kūryba ir žaidimai, nakties sargybos ir iškylos rišasi į darnią sutartinę.

Pirmosios dienos prabėga besitvarkant, besipuošiant stovyklavietėje. Kyla stovykliniai vartai, papuošti tautiniais ornamentais; atsiranda stovyklinis stalas. Pastatoma koplytelė, kurioje kapelionas kas rytą atnašauja mišias.

Pastovyklės prie palapinių pasipuošia ženklais ir skautiškais įrengimais.

Seka teoretiniai ir praktiški skautavimo darbai, mokomasi naujų giesmių ir dainų.

Iškyla daroma į netolimą Frensham ežerą. Nors oras ir ne per šiltas, bet jaunieji stovyklautojai šoka į ežero vandenį, taškosi ir žaidžia smėly. Geru laiku atsiranda pats stovyklos viršininkas su užkandžiu ir gėrimu.

S. Karnauskas ir s. G. Zinkus nufilmuoja visą iškylą ir stovyklinį gyvenimą.

Iš iškylos visi sutartiniais kelionės ženklais grįžta į stovyklą. Ten vyksta laužas, ir jame pirmą kartą pasigirsta TAUKUOTAS PUODAS, s. v. R. Valterio sumaniai redaguotas.

SKAUTŲ AIDO VAJUS

1967 metams prenumeratas renkame ligi 1967 kovo 1 d.

SKAUTŲ AIDAS ir SKAUTYBĖ kartu metams kaštuoja tik 4.— dol.

Pirmijai nutarus, nuo Naujų Metų SKAUTŲ AIDAS bus siuntinėjamas tik prenumeratas atnaujinusiems ar naujai užsisakiusiems.

Kiekvienas vienetas prenumeratas renka savo vienetė bei apylinkėje.

Labai reikia ir paskirų rinkėjų talkos.

LSS VADOVYBĖS rinkimai.

Spalio mėn. paduoti balsai LSS vadovybės rinkimuose. Laukiama, kad bus paskelbti duomens ir žinosime, kas kokioms pareigoms išrinkta.

Ketvirtadienį vyksta sporto varžybos: bėgimas su kliūtimis — sesės prieš brolius, laimi lygiomis; virvės traukimas — laimi broliai; rasto metimas — laimi sk. S. Kasparas.

Bėgime laimėjo N. Kutkutė, bėgime su maišu N. Kutkutė, R. Pilkauskas, R. Alkis, ir J. Gurkauskas. Kiaušinį toliausiai numetė A. Valterytė ir N. Paukštytė. Maišu muštinėse čempionu tapo S. Benedikas.

Po pietų s. Br. Zinkus instruktuoja kaip kepti. Pagal skautiškąs tradicijas: ką iškepsi, tą ir valgysi.

Visi suskirstomi į būrelius ir skiltis vištų kepti. Nevisiems jau taip sklandžiai sekasi, ypač neprityrusiems jaunos sesėms, nes malkos šlapios ir žalios. Taigi joms į talką ateina s. v. sl. R. Zaveckas. Pagaliau visi skaniai valgo, net virėjui paragauti nieko nelieka.

Penktadienį kapelionas visai stovyklai parveda ideologinius pašnekesius, o s. J. Alkis ir v. sl. R. Valteris pirmosios pagalbos ir skautamokslinio dalykus.

Šeštadienį, deja, tenka atsisveikinti su senais ir naujais draugais iki kitos vasaros stovyklos. Stov. virš. s. J. Alkis, kalbėdamas į visuomenę ir į stovyklautojus, dėkoja už atliktą darbą ir linki, kad ir toliau visų širdyse degtų skautiška lietuviškoji meilė ir pasiryžimas dirbti Dievui, Tėvynei ir Artimui. Visuomenei jis dėkoja už finansinę paramą ir p. J. Luzai už žaliojo beržyno laukus.

Skaitomi prisiūstieji sveikinimai: LSS Vyriausiosios Skautininkės v. s. O. Zailskienės, LSB Vyr. Sk-ko Pavaduotojo s. J. Bružinsko, Vadeivės s. G. Zinkienės, LAS pirm. P. Masalaičio ir BUDEKIME redaktoriaus V. Ignaičio. DBLS vardu žodį taria p. K. Bivainis.

Prie trispalvės įžodžiui žengia jaun. skaučių kand. N. Duobaitė, vilkiukų kand. L. Kasparas ir skautų kand. R. Pilkauskas. Kaklaraiščius užriša s. J. Alkis, o gerojo darbo mazgelius ps. J. Maslauskas.

Pavyzdgingiausias skautas J. Gurkauskas ir pavyzdgingiausia skautė N. Kutkutė gauna dovanėles.

Pastovyklių laimėtojai yra VYTIES stovyklos **Vilkų** skiltis su 130 taškų; RŪTŲ stovykloje — **Raganų** skiltis su 128 taškais.

Australijos rajono skautų stovyklos daina

Eukalipto senojo papėdėj
Mirga laužo spindulių šviesa.
Aboridženo užburta siela
Suviliojo sklindanti daina.

Tai dainuoja mūsų sesės, broliai,
Susibūrę skautų eilėse;
Nors toli palikome Tėvynę,
Ji gyvuoja mūsų širdyse.

Sparnais vakario vėjo
Prie brolių pavergtų
Nuskris dainelė miela,
Prie gintaro krantų.

Kur spindi pietų kryžius
Ir skamba mūsų daina,
Penktame kontinente
Trispalvė vėliava!

Paskutiniajam lauže dalyvauja atostogautojai ir svečiai. Laužą uždegti kviečia virėją. Šalia R. Valterio TAUKUOTO PUODO atsiranda PUODUKAS, dr. Valterio redaguotas. Redaktoriui dėkojama.

Po dainos Lietuva brangi išsiskirs-toma. Londoniškiai skautai vyksta namo, tolimesnių kolonijų skautai-ės dar pasilieka iki kitos dienos.

Vakare Sodybos patalpose jaunieji linksminasi iki 9, o vyresnieji iki 11 val. Po to įvyksta posėdis, kuriame pasitariama, kaip sekančiais metais atžymėti ir atšvesti skautiškojo gyvenimo Anglijos rajone dvidešimtmetį.

Sekmadienį stovyklautojai baigia išvykti, o vadovai, viską sutvarkę, dėkoja Sodybos vedėjui **J. Luzui** už žaliojo beržyno paveldėjimą stovyklos metu ir už visokeriopą paramą.

Sodybos pensininkas mielasis **A. Petrauskas** kviečia nusiplauti dulkes savo patalpose ir visus skaniai pavaišina, už ką jam vadovai nuoširdžiai dėkingi. **J. M.**

ANGLIJOS RAJONO STOVYKLOJE. Prie stovyklinių stalų. Kairėje — broliai Romas Alkis, Vytenis Zinkus, Vytas Jakubaitis ir Petras Balčius. Dešinėje — broliukai A. Navackas ir A. Navackas, J. Gurkauskas, A. Jakubaitis, N. Paukštytė, A. Valterytė.

TRUPUTIS ASTRONOMIJOS

Jau vėl ruduo mūsų pasaulio dalyje: pats laikas stebėti žvaigždes, nes jos nepaprastai ryškios.

Anksti temsta, ir dar nešalta, todėl pakelk akis į dangaus skliautą ir užsiimk astronomija kurį nors laisvą savaitgalį.

ŠIS TAS APIE DANGAUS KŪNUS

Žvaigždės šviečia, nes yra karšti kūnai, sudaryti iš dujų. Jos šviečia kaip tik todėl, kad jos karštos. Danguje milijonai žvaigždžių, bet paprastai vienu metu tegalima matyti apie 3.000.

Atrodo, kad žvaigždės laikosi krūvomis, kurių kiekviena gal susideda iš bilijonų žvaigždžių. Šios krūvos vadinamos *galaktikomis*. Visos galaktikos žvaigždės tartum spiečiasi aplink vieną centrą.

Žemė, saulė, mėnulis ir planetos yra galaktikoje, vadinamoje *paukščių keliu*. Saulė yra viena iš daugelio žvaigždžių. Kai kurios žvaigždės milijonus kartų didesnės už saulę, bet, būdama daug arčiau mūsų žemės, ji atrodo didesnė.

PLANETOS

Yra keletas dangaus kūnų, kurie pastoviai keičia savo vietą — tai *planetos*. Devynios didžiosios planetos yra: *Merkuras, Aušrinė (Venera), Neptūnas, Plutonas, Uranas, Saturnas, Jupiteris, Marsas* ir mūsų žemė. Plutonas, Neptūnas ir Uranas tematomi pro teleskopus. Jupiterio skersmuo maždaug dešimt kartų didesnis už žemės skersmenį.

Didžiausias dangaus kūnas naktį yra *mėnulis*. Kaip ir visos kitos planetos, jis negali pats skleisti šviesos, bet tik atmuša

saulės šviesą. Mėnulis žemės satelitas, nes keliauja apie ją. Žemė savo ruožtu skrenda aplink saulę.

Kai kurios kitos planetos taip pat turi satelitus — mėnulus.

METEORAI

Šiuo metu gali gana dažnai pamatyti "krintančias žvaigždes", tačiau tai nėra žvaigždės, o *meteorai* — akmens arba geležies gabalai, skrendą erdvėse. Meteorai būna maži kaip smėlio grūdas arba sveria kelias tonas. Greitai šaudami pro erdves, meteorai patenka į žemės atmosferą, ir trynimąsis į orą juos įkaitina. Tada meteorai šviečia.

Meteorai dažnai keliauja ištisais spiečiais arti žemės.

KOMETOS

Kometos dideli kūnai, kartais pasirodą danguje. Jos šviečia ir savo ir atmušta saulės šviesa. Manoma, kad jos keliauja aplink saulę ir laikosi tam tikros orbitos, tai artėdamos, tai toldamos už Neptūno orbitos į tolimiausias erdves.

Kometų galvas greičiausia sudaro ledai ir meteorinės dalelės. Jų uodegos iš dujų ir dulkių, galvos skleidžiamų, iššaukamų, dažnai nežymios, bet gali būti šimtus milijonų mylių ilgumo. Juo toliau kometa savo elipsinėje orbitoje nuo saulės, juo uodega trumpesnė.

Kometos branduolys gali būti apie 8.000 mylių, jos galva nuo 30.000 — 100.000 mylių skersmenyje.

Kadaise žmonės kometų pasirodymų labai bijodavo, net galvodavo, kad artėja pasaulio galas. Šiais laikais tik džiaugtumė-

mės, jei mums tektų pamatyti kometa. 1985 metais turėtų vėl pasirodyti 1910 metais matytoji kometa.

Kada Kristus gimė, piemens matė kometa danguje, ir trys išminčiai atkeliavo iš tolimų rytų kraštų, tos kometos vedini. Šiuo atveju turime tikrai sutikti, kad ji švietė Kūdikėlio garbei! Nors, sustojus ir pagalvojus, ar ne visi dangaus kūnai visuomet šviečia Jo garbei?

ŽVAIGŽDYNAI

Taip pamažu ir prieiname prie žvaigždynų, kurių vieną kitą lietuvišką pavadinimą norime įsidėmėti šį rudenį.

Galima nustatyti žvaigždžių svorį ir jas matuoti, ir jų šviesos stiprumas, spalva ir judesys reikšmingi. Žvaigždynai tačiau žmonių vaizduotės kūriniai, kad būtų lengviau susivokti dangaus skliaute.

Įvairiose pasaulio dalyse žmonės matydavo jiems artimas formas danguje, pvz. *Ursa major* — *didysis lokys* — d. Grįžulo ratai — *Big Dipper* — samtis. Bet daugiausia vartojami pavadinimai, surišti su graikų ir romėnų mitologija. Nepaprastai įdomu sekti, kodėl žvaigždynai gavo dievų ir p. vardus ir kodėl jie atsirado danguje.

Bė piešiniuose minėtų žvaigždynų dar yra kitų, pvz., *Driežas* — *Lacerta*, *Skydas* — *Scutum*, *Dvyniai* — *Gemini*, *Vėžys* — *Cancer*, *Vienaragis* — *Monoceros*, *D. Šuo* ir *M. Šuo* — *Canis Major* ir *Canis Minor*, *Kiškis* — *Lepus*, *Mergelė* — *Virgo*, *Varnas* — *Corvus*, *Šienpioviai* — *Orion* ir t. t.

Garsusis Pietų Kryžiaus žvaigždynas tematomas iš paties Floridos galiuko. Juo gilioje senovėje

NUOTYKIAI SU ŽEMĖLAPIU IR KOMPASU

1. KRYPTIES SURADIMAS

Įsivaizduokime, kad stovime kurioje atviroje vietoje ir norime rasti kryptis į atskirus matomus punktus, pvz., į K aukštumą, bažnyčia, vandentiekio bokštą, atskirą medį ar pn. Tam turime atsiskirti veidu tiesiai į punktą ir vienoje rankoje, maždaug pečių aukštumoje, laikyti kompasą prieš save. Adatėlę reikia paleisti laisvai sukinėtis.

Kai adatėlė sustos, reikia kita ranka pamažu kompasą sukuti tol, kol adatėlės šiaurinis galas sutaps su šiaurės pažymėjimu kompasos dugne. Po to, sekant akimi per kompasos centrą tiesiai į punktą, reikia priešingoje nuo veido pusėje, kompasos dugne perskaityti atitinkamą šiai kryptčiai padalinimą laipsniais. Tai ir bus kryptis į punktą, išreikšta laipsniais (azimutas). Kad būtų lengviau skaityti padalinius, galime ta kryptimi ant kompasos viršaus uždėti degtuką, pagaliuką, ar kuri kitą panašų daiktą.

Tobulesni kompasai turi specialias papildomas rodykles, įtaisytas stiklo viršuje, arba net specialias prizmes padalinimams skaityti ir pn.

2. KRYPTIES SEKIMAS (ŽYGIS)

Sakykime, norime pasiekti toluomoje kiek matomą aukštumą ir žygiuoti iš mūsų išeities taško tiesiai į ją. Tegu bus, kad radome kryptį į ją — 140°. Gera! atsiminkime šį skaičių ar, dar geriau, užsirašykime, nes žygio metu greitai pradėsime abejoti, ar teisingai atsimename, ar ne.

Dabar pradėdame žygiuoti. Pradžioje bus lengva, nes aukštuma matosi. Tačiau greitai pradėsime leisti šlaitu žemyn arba pateksime į krūmus, ir štai aukštuma — pranyko. Tai daroma taip: jau žinome, kad kryptis, kuria turime keliauti, yra 140°. Sustoję laikome kompasą prieš save taip, kad kompasos dugne pažymėjimas 140° būtų nuo kompasos centro priešingoje veidui pusėje. Visu kūnu sukamės tol, kol kompasas bus orientuotas, t. y., kol paženklintas adatėlės galas nusistovės ir rodys į 360° (arba šiaurę). Šitoje padėtyje, sekdami akimi per kompasos centrą ir 140° pažymėjimą, nusižiūrime į kuri nors priekyje matomą tarpinį punktą, pvz., medį, stulpą, akmenį ar pn., ir pradėdam žy-

giuoti toliau. Pasiekę jį, vėl veiksmus kartojame, kol galų gale vėl pamatome ar pasiekiame norimą aukštumą.

3. GRIZIMAS ATGAL Į IŠEITIES TAŠKĄ — STOVĖJIMO VIETA

Atlikę aukštumoje pavestą uždavinį, sakysime, norime grįžti atgal į tą pačią vietą, iš kur atvykome.

Keliovome čia 140° kryptimi. Kad radus kryptį atgal, reikia pridėti 180° (pusę apskritimo). Taigi nauja kryptis bus 320°. Šioje vietoje pravartu paminėti, kad, jei kryptis, žygiuojant į čia, būtų didesnė už 180°, tai kryptčiai atgal rasti reikėtų atimti 180°.

Vėl gerai įsidėmėkime naują kryptį — 320° — ir, geriausia, ją užrašykime. Dabar jau galime pradėti žygi atgal. Stovėdami dar vietoje, laikome, kaip ir anksčiau, kompasą prieš save taip, kad 320° paženklintas būtų priešingoje veidui pusėje; sukamės visu kūnu, kol kompasas bus orientuotas ir, sekdami akimis per 320° paženklintą kryptį, nusižiūrime į kuri nors priekyje gerai matomą daiktą ir pradėdame žygiuoti į jį.

Jei kryptis mūsų buvo atsargiai nustatyta, ir vėliai ja atidžiai seksime, netrukus turime tiksliai ir be kliūčių grįžti į savo žygio pradžią.

Vietoje paprasto kompasos galėjome, aišku, naudoti kuri nors modernų kompasą, pvz., tokį, kuris šalia dėžutės ir adatėlės turi dar specialų dugnelį su orientavimo rodykle ir pagrinde atskirą lentelę, kurioje nubrėžta žygio krypties rodyklė ir šonuose kiti padalinimai. Tada viskas būtų eję žymiai lengviau ir paprasčiau.

Geresni kompasai paprastai nustato kryptį tiesiai, be jokių pagalbinių veiksmų bei laipsnių paženklavimo. Nereikia nė krypties (laipsnių) atsiminti žygio metu. Ji jau savaime būna kompase paženklinta.

Taip pat grįžimui nereikia jokių skaičių nei pridėti, nei atimti. Kompasas pats tiesiai duoda ir kryptį grįžti, taigi negalime padaryti klaidos. Viena tik bėda, kad tokie kompasai yra žymiai brangesni už paprastus.

V. s. A. Matonis

SKAUTŲ AIDO 1967 m. Vajus

Pradedama organizuotai rinkti SKAUTU AIDO 1967 metams prenumeratos. Į tą smagią talką, kaip ir ligi šiol, kviečiami visi — skautai, skautės, vadovai, vadovės, skautininkai-ės, tėvai, rėmėjai ir kiti.

Šis pranešimas yra viešas į visus kreipimasis vajaus reikalu.

Pranešimą pastebėjęs, kiekvienas prašomas tuoj pat prisidėti vaju vykdyti, organizuoti prenumeratų rinkimą vietose, rinkti prenumeratas ir skatinti kitus į talką.

vadovaudavosi tolimųjų kraštų jūrininkai — navigatoriai.

Dvynių ryškiausioji žvaigždė *Kastoras* susidaro iš trijų žvaigždžių, kurių kiekviena dviguba. *Kapela*, *Vežėjo* šviesiausioji žvaigždė, didesnė ir šviesesnė už saulę. *Šiaurės Žvaigždės* šviesa keliauja daugiau kaip 400 metų, kol pasiekia žemę. Gal kai kurių žvaigždžių jau nebėra, tačiau jų šviesa tebematoma.

Aurora — Aušrinė — buvo aušros dievaitė romėnų mitologijoje. Ji atidarydavo rytų dangaus vartus, kad saulės dievaitis galėtų

išvažiuoti į dangaus skliautą. Rasos lašai jos ašaros, kad sūnus *Memnonas* buvo užmuštas *Achilo*.

Daug mitologinių asmenų ir žvėrių įamžinti danguje. Yra kuo susidomėti, tiesa?

DABAR PATS LAIKAS!

Jei planetariumas, nesunkiai pasiekiamas, vienas kitas atsilankymas gali būti labai naudingas ieškant žvaigždynų danguje. Bandykime atsiminti ir lietuviškus pavadinimus, jie gražūs ir praturtins gimtosios kalbos žinojimą.

ŽV.

Skyrių tvarko ps. R. Pakalnis,
20 Oak Leaf Dr.
Waterbury, Conn., 06708, USA

PASIKALBĖJIMAS APIE PAŠTO ŽENKLUS

35. Baigiamosios pastabos pradedantiems

Baigiant šią "pasikalbėjimų" dalį dar ypatingai norėtusi pabrėžti, kad filatelijos imtusi tik tie, kurie turi prie jos įgimtą palinkimą, tai yra palinkimą ką nors rinkti, kolekcionuoti. Ir kad šis rinkimas ar kolekcionavimas jums sudarytų tikrą malonumą, tam tikrą pasitenkinimą bei poilsį.

Niekuomet nebus geras tas filatelistas, kuris pašto ženklus pradės rinkti tikėdamasis, kad jis padarys gerą pinigą, tai yra, rinks pašto ženklus, kurie ateityje pabrangs ir atneš jam didelį uždarbį. Žinoma, tokie atsitikimai galimi, kad kažkurie jūsų surinkti pašto ženklai per kelis ar keliolika metų gali ir žymiai pabrangti, gali tapti net reti ir sunkokai gaunami, savaime aišku, jie jums atneš uždarbio, bet klys tie, kurie griebis bet ką ištaisais lapais ir dės į bylas, laukdami, kad netrukus jie taps milijonieriais. Filatelija nėra akcijų birža, kur kiekvienas įdėtas doleris gali atnešti dešimtį (o kada ir pralošti dešimtį), bet yra vertybė pati savyje, savo esmėje.

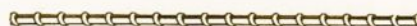
Jūs investuojate kartais net stambų pinigą į ją, bet ne tam, kad lauktumėte greito pelno iš to, o tam, kad jūs turite malonumo rinkti vienon vieton viską, ką tik galite šioje srityje rasti, it bitė medų į korius. Ir tas rinkimas, tas kolekcionavimas jums teikia vidinį pasitenkinimą. O kad tas rinkimas būtų prasmingas, kad jūs žinotumėte, ką ir kaip rinkti, kokių kelių eiti tiesiausia, kad padarytumėte mažiausia klaidų, šių "pasikalbėjimų" tikslas ir buvo jums tai padaryti.

Per keleris paskutinius metus "Skautų Aido" skiltyse jūs nuolat

Klišė Nr. 35.

"Laisvė" ir San Marino kalnų vaizdas (San Marino, 1925 m.).

rasdavote šių "pasikalbėjimų" tęsimus, visada iliustruotus kokių nors turinį atitinkančiu pašto ženklu, bet vis iš kito krašto, iš kitos šalies. Atrodo, kad tai prasminga ir tos praktikos laikysimės ir toliau.

Šiomis pastabomis pirmąją "pasikalbėjimų" dalį ir baigsime. Davus pagrindus ir nurodžius, kaip ir ką rinkti, kitoje dalyje stengsimės kalbėti apie atskiras pašto ženklų rūšis, taip vadinamus "topicals", kiek galint smulkiau nušviesdami kiekvieną jų rūšį.

Ant. Bernotas

Pirmos dalies pabaiga

Šeštoji konferencija Jamaikoje, liko atžymėta trimis pašto ženklais.

1 šilingo vertės ženklas yra trikampio formato, kuriame dviejų spalvų fone (šviesiai ir tamsiai mėlyno) virš balto krokodilo (Jamaikos valstybinis ženklas) yra šviesiai žalios spalvos skautiška lelijėlė. Ženklo užrašai šviesiai žalios spalvos. Visi trys ženklai yra labai skoningai pagaminti.

8 pencų vertės ženklas vaizduoja žalsvos spalvos skautišką fetrą, uždėtą ant mėlynos spalvos, Amerikos kontinento globuso su žalsvos spalvos kaklaryščiu apačioje. Ženklo fonas šviesiai mėlynas su tamsiai mėlynos spalvos užrašais.

3 pencų vertės ženklas vaizduoja skautiško diržo sagtį su skautiška lelijėle raudoname fone. Pats ženklas susideda iš keturių spalvų: raudonos, pilkos, baltos ir juodos.

